U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatele **A. J.,** zastoupeného JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Starobrněnská 13, za účasti **Ministra vnitra,** se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, č. j. 55 Az 414/2003 - 57,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, č. j. 55 Az 414/2003 - 57, byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 24. 1. 2001, č. j. OAM-597/AŘ-2000, kterým byl zamítnut jeho rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 9. 2000, č. j. U-2431/VL-11-2000, jímž bylo řízení o udělení azylu stěžovateli zastaveno podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tento rozsudek byl právnímu zástupci stěžovatele doručen dne 5. 8. 2004.

Dne 10. 8. 2004 podal stěžovatel žádost o ustanovení právního zástupce, v níž uvedl, že může proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. 55 Az 414/2003, podat kasační stížnost, ale protože podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem, požádal o jeho ustanovení s ohledem na své majetkové a sociální poměry.

Krajský soud v Brně, kterému byla žádost stěžovatele doručena, jej vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy zaslal zpět soudu vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. Na tuto výzvu stěžovatel ve stanovené lhůtě reagoval. Krajský soud mu poté usnesením ze dne 21. 9. 2004, č. j. 55 Az 414/2003 - 72, ustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokátku JUDr. Evu Poláčkovou. Protože stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese při doručování usnesení zastižen, bylo usnesení uloženo dne 20. 10. 2004 u držitele poštovní licence. Při pokusu o doručení byl stěžovatel v souladu s § 46 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. vyrozuměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Protože si stěžovatel zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, je dnem doručení pondělí 1. 11. 2004, kdy toto usnesení také nabylo právní moci.

Usnesením ze dne 21. 9. 2004, č. j. 55 Az 414/2003 - 73, krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a kdy mu bylo

napadené rozhodnutí doručeno. Toto usnesení bylo právní zástupkyni stěžovatele doručeno dne 22. 10. 2004. Následně bylo dne 22. 11. 2004 krajskému soudu doručeno podání označené jako kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, č. j. 55 Az 414/2003 – 57, v němž stěžovatel uvedl, že na výzvu krajského soudu doplňuje svou kasační stížnost ze dne 10. 8. 2004.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 věta třetí s. ř. s. požádá-li navrhovatel o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

V daném případě podal stěžovatel žádost o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti, protože si byl vědom toho, že podmínkou tohoto řízení je povinné zastoupení advokátem, jak to také ve své žádosti uvedl. Podle § 41 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. se každý úkon posuzuje podle jeho obsahu, i když je nesprávně označen. Podání stěžovatele doručené krajskému soudu a označené jako „Žádost o ustanovení právního zástupce“ však nebylo označeno způsobem, který by mohl nasvědčovat tomu, že se jedná o kasační stížnost a ani podle jeho obsahu nebylo možno dovodit, že by se jednalo o kasační stížnost, když z něj mimo jakoukoliv pochybnost bylo zřejmé, že stěžovatel pouze žádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani to, že krajský soud stěžovatele současně s ustanovením advokátky vyzval k doplnění kasační stížnosti, ač ta v té době ještě nebyla podána

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byl čtvrtek 5. 8. 2004 a lhůta v souladu s § 35 odst. 7 věta druhá s. ř. s. neběžela od 10. 8. 2004 do 1. 11. 2004, tj. od podání žádosti do právní moci usnesení o ustanovení advokátky, byla posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti středa 10. 11. 2004. Kasační stížnost však byla podána osobně dne 22. 11. 2004.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako opožděně podanou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu